Lietas arhīva Nr. C-1844-18/9
ECLI:LV:RPPT:2018:0524.C68492617.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2018.gada 24.maijā

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa, tiesnesi s J.Stūrmanis rakstveida procesā Rīgā, Daugavgrīvas ielā 58, izskatīja civillietu akciju sabiedrības „PrivatBank" vienkāršotās procedūras prasībā pret /pers. A/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

2017.gada 2.oktobrī akciju sabiedrība (turpmāk – AS) „PrivatBank" (turpmāk arī prasītājs) cēlusi tiesā maza apmēra prasību pret /pers. A/ (turpmāk arī atbildētājs) par parāda piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 11.08.2014. starp atbildētāju un AS „PrivatBank" tika noslēgts Finanšu līzinga līgums Nr.08081401RIIM, saskaņā ar kuru prasītājs par 5990 EUR nopirka atbildētājam automašīnu VW SHARAN, taču atbildētājs saistības pildīja daļēji un prasītājs lauza līgumu 25.01.2017.

Pamatojoties uz Civillikuma 1587., 1670., 1671., 1692., 1696., 1698., 1702., 1716., 1717., 1720., 1753., 1756., 1765., 1793., 1828., 2021. pantu prasītājs lūdz tiesu piedzīt par labu prasītājam parādnieka neizpildīto līguma saistību summu 1838,28 EUR, līgumiskos nokavējuma procentus 259,96 EUR, likumiskos procentus 109,89 EUR un tiesāšanas izdevumus, kā arī paredzēt prasītājam tiesības saņemt no atbildētājas likumiskos procentus 6% gadā no parāda summas līdz sprieduma izpildei.

2017.gada 13. oktobrī saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.21pantu atbildētājam uz deklarēto dzīvesvietu nosūtīts prasības pieteikuma noraksts un paskaidrojumu veidlapa rakstveida paskaidrojumu iesniegšanai līdz 2017.gada 10.novembrim, izskaidrojot tiesības.

Atbildētājs rakstveida paskaidrojumus par prasību tiesā nav iesniedzis.

Civilprocesa likuma 25025.panta pirmā daļa paredz, ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata rakstveida procesā, savlaicīgi paziņojot pusēm par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā.

Par lietas izskatīšanas datumu rakstveida procesā pusēm paziņots 2017.gada 15.decembrī.

Civilprocesa likuma pārejas noteikumu 138.punkts noteic, ka lietas, kas ierosinātas par maza apmēra prasībām [..] (no 2018.gada 15.janvāra – prasības vienkāršotajā procedūrā), izskata šā likuma 250.25, 250.26 un 250.27 pantā noteiktajā kārtībā, kāda bija spēkā līdz 2018.gada 1.martam.

Motīvu daļa

Pārbaudot un izvērtējot lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa nosaka, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa nosaka, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 97.pantu, tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota ar tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

Civillikuma 1402.pantā noteikts, ka saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

2014.gada 11.augustā starp AS „PrivatBank" un atbildētāju noslēgts Finanšu līzinga līgums Nr.08081401RIIM, atbilstoši kuram prasītājs par 5990 EUR nopirka atbildētājam automašīnu VW SHARAN. Procentu likme noteikta 7% gadā, līguma termiņš līdz 2019. gada 27. augustam.

Tiesa konstatē, ka puses ir vienojušās par darījuma būtiskajām sastāvdaļām, ar nolūku savstarpēji saistīties un saskaņā ar Civillikuma 1533.pantu augstāk minētais līgums uzskatāms par galīgi noslēgtu un atzīstams par tiesisku.

Tiesa atzīst, ka Finanšu līzinga līgums Nr. Nr.08081401RIIM ir saistošs pusēm. Lietā nepastāv strīds par līguma nosacījumiem un par to, ka prasītājam ir prasījuma tiesības pret atbildētāju.

Saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu tiesīgi noslēgts līgums uzliek par pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Savukārt, Civillikuma 1589.pants nosaka, ka vienpusēja atkāpšanās no līguma ir pielaižama tikai tad, kad tā pamatota ar paša līguma raksturu, vai kad to zināmos apstākļos atļauj likums, vai arī kad tāda tiesība bijusi noteikti pielīgta.

Atbilstoši līguma noteikumu 10.3.1 punkta noteikumiem, prasītājam ir tiesības vienpusējā kārtā izbeigt tiesiskās attiecības, ja klients vairāk par 14 (četrpadsmit) dienām kavē jebkura Līgumā vai maksājumu grafikā paredzētā maksājuma izpildi.

2016.gada 27.decembrī prasītājs nosūtījis atbildētājam paziņojumu Nr.23-6/2240 par vienpusēju atkāpšanos no līguma, ņemot vērā, ka atbildētājs nav pildījis savas saistības pret banku.

Saskaņā ar Civillikuma 1943.pantu aizņēmējam jāatdod tāda pati summa, kādu viņš saņēmis. No lietas materiāliem pievienotā parāda summas aprēķina redzams, ka atbildētājs nav veicis izmantotā kredīta 1838,28 EUR parāda atmaksu. Tiesai nav iesniegti pierādījumi, kas apstiprinātu, ka uz tiesas dienu parāds ir samaksāts. Tādējādi prasītāja prasība piedzīt no atbildētāja pamatparādu 1838,28 EUR apmērā ir pamatota un apmierināma.

Saskaņā ar Civillikuma 1838.panta pirmo daļu, ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo.

Lietā nav iegūti pierādījumi, ka atbildētājs būtu veicis maksājumus saistības izpildei.

Saskaņā ar Civillikuma 1756.pantu pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu.

Prasītājs par saistību nepienācīgu izpildi aprēķinājis līgumā paredzētos procentus, un lūdz piedzīt tos 259,96 EUR apmērā par laika periodu no

2016.gada 27. jūnija līdz 2017.gada 25.janvārim.

Civillikuma 1753.pants nosaka, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1756.pantu pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai likumu un 1763.pants nosaka, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Tiesa atzīst, ka atbildētājs ir vienojies ar prasītāju par procentu maksājumu noteiktā apmērā par naudas līdzekļu lietošanu, tāpēc prasība par pielīgto procentu 259,96 EUR apmērā par laika periodu no 2016.gada 27. jūnija līdz 2017.gada 25.janvārim, ir apmierināma.

Saskaņā ar Civillikuma 1759.panta 1.punktu procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata, par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem.

Neveicot samaksu noteiktajā termiņā, atbildētājs ir pieļāvis nokavējumu, līdz ar ko saskaņā ar Civillikuma 1759.panta 1.punktu viņam ir pienākums maksāt likumiskos nokavējuma procentus, kas aprēķināti par laika periodu no 2017.gada 25.janvāra līdz 2017.gada 31.jūlijam, uz likuma pamata, un kuru apmērs sastādīja 109,89 EUR.

Pie šādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka no atbildētāja par labu prasītājam piedzenami likumiskie nokavējuma procenti par laika periodu no 2017.gada 25.janvāra līdz 2017.gada 31.jūlijam, 109,89 EUR apmērā.

Prasītājs lūdzis noteikt prasītājam tiesības par laika posmu līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos sešus procentus gadā no pamatparāda.

Civilprocesa likuma 195.pants nosaka, ka taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus, minot arī to apmēru.

Līdz ar to, tiesa atzīst, ka prasītājam nosakāmas tiesības par laiku no līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētāja likumiskos procentus 6% gadā no nenomaksātās piedzenamās summas, jo saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu gadījumos, kad likums noteic aprēķināt likumiskos procentus, tas nolikts pa seši no simta gadā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.pantu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus, tādējādi no atbildētāja prasītāja labā piedzenami tiesas izdevumi – valsts nodeva 323,07 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3,30 EUR, kopā 326,37 EUR.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.1 panta pirmo daļu, taisot spriedumu par naudas summu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei. Tiesa uzskata, ka atbildētājam nosakāms termiņš labprātīgai sprieduma izpildei – 10 dienas no sprieduma stāšanās spēkā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41., 44., 97., 189.-193., 195., 204.1, 250.25, 250.27pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

prasību apmierināt.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu akciju sabiedrībai „PrivatBank”, vienotais reģistrācijas numurs 50003086271, pamatparādu 1838,28 EUR, līgumiskos procentu 259,96 EUR apmērā par laika periodu no 2016.gada 27. jūnija līdz 2017.gada 25.janvārim, likumiskos nokavējuma procentus par laika periodu no 2017.gada 25.janvāra līdz 2017.gada 31.jūlijam 109,89 EUR apmērā, kā arī tiesas izdevumus 326,37 EUR, kopā 2534,50 EUR (divi tūkstoši pieci simti trīsdesmit četri euro, 50 centi), pārskaitot līdzekļus uz norēķinu kontu LV71PRTT0373990017700 – AS „PrivatBank”.

Noteikt akciju sabiedrībai „PrivatBank”, vienotais reģistrācijas numurs 50003086271, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, likumiskos 6 (sešus) procentus gadā no neapmaksātās parāda pamatsummas (1838,28 EUR).

Noteikt /pers.A/, personas kods /personas kods/, termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 (divdesmit) dienu laikā apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesā, sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.2 pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Pilns spriedums sastādīts 2018.gada 24.maijā.

Tiesnesis J.Stūrmanis